

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

I. Vetus Testamentum forma & apparatus Novi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

populi non auferetur ex urbe. Quæ siue referas ad cladem ab Antiochò Epiphane Hierosolymis illatam, siue, quod probabilius videtur Eusebio, ad alteram à Vespasiano & Tito inflatam, in qua ingens populi Judaici pars perit, & ad aliam ab Hadriano, cum magna civium multitudo Urbe eiecta est, vere utique *χρησμός τελειωτικός* est. Facendum ergo est multas Prophetias Veteris Testamenti veraces esse. Quod erat probandum.

PROPOSITIO SEPTIMA.

Multæ habentur in Veteri Testamento Prophetiæ de Messia.

I. *Vetus Testamentum, forma & apparatus Novi.* II. *Duplex predictionum genus, per signa, & per verba.* III. *Multiplex predictionum genus per verba.* IV. *Exploditur duplex Grotii sententia; prior, qua statuit universis de Christo prophetiis duplicem inesse sensum; primarium, qui ad historiam temporis quo editæ sunt referendus sit; secundarium, qui ad Christum: V. altera, qua negat predictionibus vim argumenti inesse.* VI. *Duplex eorum secta, qui predictum fuisse Christum negarunt.* VII. *Colliguntur vaticinationes Christi prenuntia: è Genesi, VIII. Exodo, IX. Numeris, X. Deuteronomio, XI. Libro Josue, XII. Libris Regum, & Paralipomenon, XIII. Libro Job, XIV. Libro Psalmorum, XV. Prophetia Isaia, XVI. Prophetia Jeremie, XVII. Lamentationibus Jeremie, XVIII. Prophetia Baruchi, XIX. Prophetia Ezechielis, XX. Prophetia Danielis, XXI. Prophetia Osee, XXII. Prophetia Joelis, XXIII. Prophetia Amos, XXIV. Prophetia Abdiæ, XXV. Prophetia Micheæ, XXVI. Prophetia Habacuc, XXVII. Prophetia Sophonia, XXVIII. Prophetia Aggei, XXIX. Prophetia Zacharia, XXX. Prophetia Malachia, XXXI. & Libro primo Machabeorum. XXXII. Ethnici à Judæis, Judæorumque libris edocti Messiam prænoverunt & expectarunt. Astutissima Josephi fallacia deprehenditur. XXXIII. Pseudochristi complures.*

I. **M**EMINERIMUS hanc nos supra Messia definitionem dedisse: *Messias Vetus Testamentum prædictus. Quod si nulla in Veteri Testamento extaret de Messia prædictio, nullus utique vel foret, vel fuisset Messias, & rei non existentis neque exitura ea esset definitio; qualis Geometrica definitio puncti est, & lineæ, & superficiei, quæ nec fuerunt unquam, nec esse possunt. Verum rem aliter se habere declarabit hæc Propositio, qua sparsa per Veteris Testamenti libros oracula de Christo in unum colligemus. Quod priusquam facere aggredimur, verba præfari licet, quibus alloquitur Romanos Paulus: *Ei autem qui potens est vos confirmare, juxta Evangelium* Rom. 16. 25, 26. *& prædicationem Jesu Christi, secundum revelationem mysterii temporibus æternis tæciti, (quod nunc patefactum est per Scripturas Prophetarum, secundum præceptum æterni Dei, ad obediendum fidei) in cunctis gentibus cogniti, soli sapienti Deo per Jesum Christum, cui honor & gloria in secula sæculorum: & hæc quibus Corinthios compellat: *Loquimur Dei* 1. Cor. 2. 7. *sapientiam in mysterio, quæ abscondita est, quam prædestinavit Deus ante secula in gloriam nostram: & ista Petri: *Redempti estis pretioso sanguine, quasi agni immaculati Christi, & incontaminati, præcogniti quidem ante mundi constitutionem, manifestati autem novissimis temporibus propter vos. Cum enim ab omni retro ævo tempus definivisset Deus omnipotens, quo humanum corpus subire Filium unigenam decreverat, variis signis ac figuris, multisque Prophetarum prædictionibus, qua claris & apertis, qua obscuris & involutis, ad futuri beneficii spem homines excitavit. Quorum ne intercederet aliquando memoria, quam vel ad splendorem rei ac dignitatem, vel ad sanctorum hominum alendam pietatem, vel ad impiorum contundendam pertinaciam retineri decebat, singula certis Dei jussis in literas diligenter relata sunt. Ad hæc si quis mentem simplicem****

& sincerum pectus adhibeat, Christum, Christique dispensationem tam luculentis agnosceret expressam monumentis, ut finem Legis & Prophetarum Christum esse, & Vetus Testamentum formam esse & apparatus Novi fateri cogatur. Hinc illud vetustiorum Ebraeorum: כל מה שזוכר בתורה נבנאיאם וכנתיבאם רומי'ם אל החכמה. *Omnia quaecunque memorantur in Lege, Prophetis, & Hagiographis, indicant Sapientiam; hoc est Christum.* Nam si petitis à Mosaico Pentateucho initiis per universa prisca Fœderis volumina lectio decurrat, prænuntiatus uno concentu reperietur Christus; homo videlicet quidam eximius & divinus, imo & ipse Deus, de nova Legi condenda, humani generis moribus in melius reformandis, ejusdemque eluendis noxis, ac salute demum hominibus comparanda à Deo legatus. Quapropter cum apud Agrippam regem, & Berenicen, & Festum Præsidentem causam ex vinculis diceret Paulus, hac præcipue testificatione crimen à se removebat: *Auxilio enim adjutus Dei usque in hodiernam diem sto, testificans minori atque majori, nihil extra dicens quam ea quæ Propheta locuti sunt futura esse & Moyses, si passibilis Christus, si primus ex resurrectione mortuorum, lumen annuntiaturus est populo & gentibus.* Hac doctrina Romanos imbuebat, cum ad eos talia scriberet: *Finis enim Legis Christus, ad justitiam omni credenti.* Item apud Cornelium Centurionem de Christo sic differebat Petrus: *Huic omnes Propheta testimonia perhibent, remissionem peccatorum accipere per nomen ejus omnes qui credunt in eum.* Non alio sapius usos argumento Apostolos & Evangelistas reperimus, quam quod sacrorum Vatum oracula subministrabant: ut quemadmodum in Novo Testamento complebatur Vetus, ita Veteri Novum confirmaretur.

Act. 16, 22, 23,

Rom. 13. 4.

Act. 10. 43.

Duplex prædictionum genus, per signa & per verba.

II. Duplex autem in Veteris Instrumenti libris apparet prædictionum genus, ab antiquis Interpretibus optime agnitum utrumque & distinctum; alterum expressum verbis; signis alterum ac simulacris adumbratum; pro more per Orientem jam inde à vetustissimis temporibus usitatissimo, ac inrer Judæos præcipue, quibus cogitationes, sive ad futura, sive ad præsentia, sive ad præterita pertineant, formis ac figuris significare solenne est. Hujus generis fuit Abiæ Silonitæ vaticinium, cum pallii novi, in duodecim partes scissi, decem segmina colligere Jeroboamum jussit, hac imagine Salomonici regni scissuram præsignificans, cujus decem tribus sub hujus imperium erant olim concessuræ. Sic Jeremias per subligaculum lineum in Euphrate putrefactum, Hierosolymæ, Judæorumque superbiam depressum iri portendit. Eidem per agri Anathothici emtionem præmonstravit Deus futurum, ut postliminio in patriam Babylone reversi olim Judæi novas agrorum emtiones venditiones contraherent, haud secus quam antea facere consueverant. Imminentes Judæis calamitates per capillorum & barbæ suæ rasuram, Dei jussu, præmonstrat Ezechiel. Scortum ducere jubetur Osée, ex eoque procreare liberos, atque ea ipsis imponere nomina, quibus futurorum inerant indicia. Rationem moris hujus dat Hieronymus: *Fuit Scriptura divina, non solum auribus doceri populum, sed & oculis. Magis enim mente retinetur quod visit, quam quod auditu ad animum pervenit.* Utroque modo Christus Jesus Discipulos suos præceptis instruebat: *Dominus, ac Redemptor noster, inquit Gregorius Papa, per Evangelium suum aliquando verbis, aliquando rebus loquitur.* Præclare id argumentum Paulus in priore ad Corinthios Epistola profecutus est, cum diceret Ebraeos in Moysè baptizatos esse in nube & in mari, & omnes eandem escam spiritalem manducasse, & omnes eundem potum spiritalem bibisse, bibisse autem de spiritali consequente eos petra, petram autem fuisse Christum. Tum addit: *Hæc autem in figura facta sunt nostri, ut non simus concupiscentes malorum, sicut & illi concupierunt.* Et deinde: *Hæc autem in figura contingebant illis; scripta sunt autem ad correptionem nostram, in quos fines seculorum devenerunt.* Nobilissimum præterea, & observatione dignissimum exemplum in duobus Abrahami filiis constituit, quorum alter ex libera, insigni Dei beneficio, post iteratas pollicitationes natus erat, alter ex ancilla fuerat prognatus. Hos Testamenti utriusque Veteris & Novi figuram gerere docet Paulus: *Unum quidem in monte Sina in servitutem generans, quæ est Agar; Sina enim mons est in Arabia, qui conjunctus est ei quæ nunc est Jerusalem, & servit cum filiis suis. Illa autem quæ sursum est Jerusalem, libera est, quæ mater est nostra.* Deinde subjicit: *Nos autem, fratres, secundum Isaac promissionis filii sumus. Sed quomodo tunc is, qui secundum carnem natus fuerat, persequabatur eum qui secundum spiritum, ita & nunc.* Idem alibi festos dies, neomenias, sabbatha, totamque adeo Legem, futurorum bonorum umbram esse docet; quorum cultui deditos circumcisos, exemplari & umbræ cælestium deservire; crassos nempe & pingues Judæos, literam confectantes, obviam videlicet & apertam horum significationem; spiritum vero negligentes, intimam nempe significationem & reconditam, quam veri, & ex animo, intimisque sensibus Judæi, & corde circumcisi persequuntur.

Ezech. 1, 1, & seq.
Os. 1, 2, & seq.
Hier. in Jerem. 19.

Gregor. M. Hom. 31. in Evang. 1. Cor. 10. 2, & seq.

Gal. 4. 22, & seq.

Col. 2. 17.
Ebr. 10. 1, & 8. 1.

Multiplex

III. Quæ verbis autem continentur Prophetiæ, vel nudam habent ac simplicem significationem,